

Mínhogy sokan, akik egyházi házasságot kívánnak kötni, hit és erkölcs dolgában igen kevés ismerettel rendelkeznek, gyakorló lelképásztorok felvetették azt a gondolatot, hogy a sorozat nyújtson rövid összefoglalást a hit és erkölcs kérdéseiről is. Ezt adja a harmadik: **Életfordulón** c. füzet. Először a keresztény hit rövid foglatát közli, a vatikáni Nemhívók Titkársága anyagát. Majd A. Liégé és M. Thurian műveiből a krisztusi erkölcs lényegére mutat rá. A J. L. Lebrez és Th. Suavet írásából hozott részletek az életforduló követelte eszmélődéshez és lelkiismeretvizsgálathoz adnak a megszokotton felüli gondolatokat, szempontokat. Így segít a könyvecske eljutni az önismerethez, s egyúttal a leendő házastárs megismeréséhez is. Különösen kiemelkedő értékű a 68-71. oldalon a Lebrez könyvéből vett „Életelvek és életstílus” c. rész. Ezek az elvek magas életeszmenyt kínálnak olvasóik számára, „mert az emberek attól szenvednek, ha csak középszereúségre hívják őket”.

Megjelenési sorrendben negyedik lesz a sorozat második füzeze. Ez a távolabbi házassági előkészülethez nyújt majd bőséges olvasmányi anyagot **Szerelem, jegyesség, házasság** címmel, kb. 180 oldal terjedelemben, külföldi írók, orvosok, teológusok szemelvényeivel. Nehogy „a fáktól ne lássuk meg az erdőt”, ez a második kötet csak később jelenik meg, amikor már volt idő az első bőséges anyagának feldolgozására.

Külön kiemelendő a füzetek csinos, modern kiállítása.

T. M.

Josef A. Pilz: A hol vagyok, hadd mondok ott: Te. Meditációk 1968 - 1973. Prugg Verlag, Eisenstadt 1973. Fordította: Farkas Teréz.

Josef A. Pilz nem a szép szavak, andalító képek költöje. Elmélkedései rövidék, cikornyátlanok és magasak.

Pilz atya lelképásztor, a fiatal negyvenévesek generációjából. Elégedetlen a manák betonbiztos, összkomfortos, önelégült és üres világával, de a lelkiiség előregyártott, címkézett patentmegoldásaival is. A végső értelemért küzdő, kereső lelki ember írása ez. Meg akarja találni velünk is, minden édes öncsaláson túl azt a Valakit, akit meditációinkban, a szív egzisztenciális párbeszédében Második Személyként kell megélnünk, s Akiben egymást és végeredményben önmagunkat találjuk meg. „Aki elveszti életét énérettem, megtalálja azt.”

A munkás és hűséges fordítás egyben merész és hősiesség vállalkozás is volt. Ilyen lapidáris sorokat hátatlan munka fordítani. De mint mindig, ez esetben is apostoli.

A fordítás a költőnek két rövid kötetét foglalja magában. A címet adó első kötetet részletekben hozza, a másodikat teljes egészében, kiegészítve három németben még kiadatlan darabbal, köztük egy magyarországi kirándulás lírai akvarelljével.

Solymár János

Dörnyei István — Gergye Gyözö — Csögl János: A szentségek életértéke. (A kegyelmi élet kérügmája.) Szent István Társulat Budapest, 1973. 275 o.

Jóllehet a könyv borítólapján három szerző szerepel, az egységes, lendületes, szép magyar stílus arról árulkodik, hogy a végső megfogalmazás egyetlen teológus-lelképásztor munkája. Sodrö, mélyen átelmélkedett írásról van szó. Szerintünk jobb lett volna a könyv címéül a mostani alcímet választani. Mert alapjában véve a kegyelmi élet teológiáját foglalja össze a könyv az ígehirdetés szempontjából, ezt „váltja aprópénzre” a szentségek életértékének elemzésekor. Ha az általános kérdéseket külön részben és nem a kereszttség keretében tárgyalják a szerzők, azzal elkerülték volna a furcsa aránytalanságot: a könyv felét ui. „Az újjászületés és megújulás fürdője” c. rész teszi ki, a többi hat szentség kissé elnagyoltnak ünük.

A munka alapvető mondanivalóját jól összefoglalják Cserháti püspök bevezető sorai: „(A szerzők) arra kívánják rávezetni Isten gyermekeit, hogy keresztény életü-